

aan Minister van Financiën
datum 28 mei 2025
betreft Implementatiewet CRDVI

Consultatiereactie

Inleiding en kernpunten

De NVB heeft kennis genomen van de voorstellen tot implementatie van Richtlijn (EU) 2024/1619 van het Europees Parlement en de Raad van 31 mei 2024 tot wijziging van Richtlijn 2013/36/EU wat betreft toezichtsbevoegdheden, sancties, bijkantoren uit derde landen en ecologische, sociale en governancerisico's en Richtlijn (EU) 2024/2994 van het Europees Parlement en de Raad van 4 december 2024 tot wijziging van de Richtlijnen 2009/65/EG, 2013/36/EU en (EU) 2019/2034 wat betreft de behandeling van het concentratierisico dat voortvloeit uit blootstellingen aan centrale tegenpartijen en het risico van tegenpartijen bij centraal geclearde derivatentransacties (CRD6 of de Richtlijn).

De NVB reageert graag op de voorstellen. Bij deze reactie heeft de NVB uitdrukkelijk de Visie op de financiële sector meegenomen die de Minister in januari 2025 publiek heeft gemaakt¹. Onderdeel van die visie is dat het belangrijk is, dat financiële instellingen in staat zijn om hun rol uit te voeren en dat hiervoor de goede voorwaarden geschapen moeten worden. De Minister onderscheidt drie belangrijke doelen:

1. Duidelijke en voorspelbare wet- en regelgeving als sleutel tot een goed vestigingsklimaat;
2. Wet- en regelgeving in Nederland dient zoveel mogelijk overeen te komen met wet- en regelgeving in andere Europese landen;
3. Het streven om nieuwe Europese wet- en regelgeving zo lastenluw mogelijk te implementeren.

¹ <https://open.overheid.nl/documenten/ad5e12c9-a98b-4dc0-91e3-ed5ae4d9fb13/file>

De NVB kan zich goed vinden in de beleidsvisie van de Minister.

- De NVB benadrukt dat de wet complexer wordt met iedere wetswijziging, terwijl de wet reeds weinig inzichtelijk is. De NVB doet uitdrukkelijk een beroep op de Minister om bij de onderhavige wetswijziging indringend te kijken naar hoe de wet meer inzichtelijk en voorspelbaar kan worden gemaakt;
- De NVB ziet graag dat harmonisatie niet uitsluitend betekent dat Europese regels worden toegevoegd aan de wet, maar ook dat nationale regels worden geschrapt;
- De NVB vraagt aandacht voor het feit dat diverse Europese gremia grote hoeveelheden *soft law* uitvaardigen die vervolgens een dwingend karakter krijgt in de praktijk. De NVB vraagt de Minister na te denken over hoe gewaarborgd kan blijven, dat de wetgever de bindende kaders stelt;
- De NVB roept op tot het ontwikkelen van een integrale visie op de lastendruk voor banken, waarbij oog is voor de zeer significante regeldruk die voortvloeit uit lagere nationale en Europese regelgeving en voor de administratieve belasting, die samenhangt met het ontbreken van duidelijke regels en termijnen voor processen bij toezichthouders.

De NVB probeert met deze reactie een bijdrage aan de drie doelen uit de beleidsvisie te leveren. Zij doet dit middels een reactie die vier aparte onderdelen A-D omvat, zijnde:

- A. De wetsvoorstellen tot wijziging van de Wet op het financieel toezicht (Wft);
- B. De bepalingen van de Richtlijn;
- C. Aanpassingen van de Wft om harmonisatie te bereiken;
- D. Regeldruk.

Als bijlage is nog een aantal technische opmerkingen bijgevoegd.

Uitgangspunten bij deze reactie

Duidelijke regelgeving

Duidelijke en voorspelbare wet- en regelgeving is het streven al geweest bij inwerkingtreding van de Wft, maar komt in toenemende mate in de knel. Bijna 10 jaar geleden in 2016 heeft de Minister om die reden een consultatie gestart om te verkennen hoe de Wft toegankelijker en toekomstbestendiger kon worden gemaakt naar aanleiding van een advies van de Raad van State².

De Minister heeft in 2019 besloten de Wft niet te herzien, omdat een herziening van de Wft een groot beslag zou leggen op de capaciteit van de wetgever. De Minister

² Kamerstuk 34208, nr. 4 | [Overheid.nl](https://overheid.nl) > Officiële bekendmakingen

heeft tegelijkertijd toegezegd bij gelegenheid en op meer incidentele basis wetstechnische verbeteringen door te voeren, om de toegankelijkheid en inzichtelijkheid van de Wft alsnog te bevorderen. De NVB zal hieronder een aantal voorstellen doen, die in lijn zijn met het doel van duidelijke en voorspelbare regelgeving en de eerdere toezegging om ad hoc de wet te verbeteren.

Een voorbeeld van complexiteit is de hybride wijze van implementatie die plaatsvindt, waarbij enerzijds sommige artikelen rechtstreeks in de wet of onderliggende wetgeving worden opgenomen, maar er anderzijds soms voor gekozen wordt te werken met dynamische verwijzingen. Deze hybride benadering leidt ertoe dat de Nederlandse wet regelmatig een zoekplaatje wordt waarin zelfs deskundigen niet altijd de weg weten.

De NVB verzoekt u vanuit dit perspectief (1) bepaalde wijzigingen expliciet(er) in de wet door te voeren, zodat geen enkele onduidelijkheid bestaat over het geldende kader. Indien het Ministerie er verder voor kiest bepaalde Richtlijnbepalingen helemaal niet te implementeren, verneemt de NVB graag (2) een toelichting op de reden waarom daarvoor wordt gekozen.

Harmonisatie

De NVB ondersteunt verdere harmonisatie dat wil zeggen dat wet- en regelgeving in Nederland zoveel mogelijk overeen komt met wet- en regelgeving in andere Europese landen.

Daadwerkelijke harmonisatie betekent naar het oordeel van de NVB echter niet alleen dat implementatie van Europese regelgeving nauw moet aansluiten bij de bedoeling en tekst van de Europese Richtlijn, maar uitdrukkelijk óók dat kritisch gekeken moet worden naar de vraag of het nog noodzakelijk is aanpalende nationale regels te handhaven. Als nationale regels in stand blijven, leidt implementeren van Europese regels immers enkel tot het toevoegen van een Europees laagje bovenop nationale regels en wordt het doel van harmonisatie niet bereikt. Om deze reden, maar ook omdat de Minister eerder heeft aangegeven bij het uitblijven van een herziening van de Wft ad hoc werk te willen maken van het doorvoeren van wetstechnische verbeteringen, verzoekt de NVB een aantal nationale bepalingen die niet terug te vinden zijn in de Bankenrichtlijn te schrappen dan wel aan te passen, zodat de Nederlandse wet daadwerkelijk in overeenstemming komt met de Europese regels.

De NVB zal hieronder een aantal voorstellen voor aanpassing van nationale regels doen, waarbij zij zich beperkt tot wetsbepalingen op onderwerpen die onderwerp zijn van deze implementatie. Zij gaat graag in overleg met de Minister om eenzelfde aanpak te hanteren ten aanzien van andere onderwerpen.

Lastendruk

De NVB ondersteunt tot slot het doel van lastenluwe implementatie. Zij wijst erop dat ook het doel van lastenluwe implementatie een bredere blik vergt dan nauw sluitende implementatie van de Richtlijn. De lastendruk wordt immers niet alleen veroorzaakt door aanpassing van nationale regelgeving, maar tevens en vooral door (1) hoe Europese regelgevers als EBA hun mandaat onder de Richtlijn zullen invullen en (2) de keuzes van nationale toezichthouders om zich al dan niet compliant te verklaren met *soft law* van EBA en deze *soft law* al dan niet mee te nemen in hun toezicht waardoor deze quasi bindend wordt.

De NVB vraagt dan ook aandacht voor de administratieve lastendruk die niet direct zichtbaar is voor de nationale wetgever, maar in de praktijk significant is.

Het toezicht op verplichtingen die voortvloeien uit CRD en CRR wordt voor een groot deel ingevuld via omvangrijke hoeveelheden *soft law* zoals bijv. EBA/ESMA Richtsnoeren of ECB Guides. De NVB begrijpt enerzijds dat EBA/ESMA voldoen aan een vraag uit de markt voor nadere duiding, maar acht het in het algemeen aan de wetgever om duidelijke kaders te stellen. Het dwingende karakter van deze *soft law* in de praktijk, het gebrek aan democratische legitimatie bij de totstandkoming ervan én de bijbehorende, aanzienlijke lastendruk is niet goed zichtbaar maar kan knellen in de praktijk. *Soft law* van EBA of de ECB is geen bindend Unierecht en de interpretatie die daaraan wordt geven en de toepassing daarvan door een nationale bevoegde toezichthouder hoeft niet altijd de juiste te zijn.

De Nederlandse toezichthouders plegen in de praktijk nagenoeg standaard over te gaan tot het van toepassing verklaren van EBA/ESMA Richtsnoeren. Dit is in andere lidstaten niet het geval. De nationale praktijk kan leiden tot de situatie dat, waar de nationale wetgever probeert regels te stellen die strikt in lijn met Europese regels blijven, de toezichthouders via het toepasselijk verklaren van EBA/ESMA Richtsnoeren alsnog een brede en soms van de nationale wet afwijkende toepassing daaraan geven.

De NVB verzoekt de Minister na te denken over hoe een mechanisme kan worden ontworpen, dat er toe leidt dat met name EBA/ESMA Richtsnoeren niet standaard tot quasi bindend recht worden verklaard door de nationale toezichthouders cq dusdanig worden toegepast dat deze in overeenstemming zijn met de (Nederlandse) wet. De NVB gaat hierover graag in nader overleg met Minister en toezichthouders.

A. DE WETSVOORSTELLEN TOT WIJZIGING VAN DE WFT

De NVB heeft de volgende kanttekeningen en vragen bij de concrete wetsvoorstellen.

1. Algemeen

Zowel in de Nederlandse implementatie als in de Europese context wordt nog nadere regelgeving vastgesteld, bijv. aanpassingen in algemene maatregelen van bestuur als het Besluit prudentiële regels (Bpr), een ministeriële regeling als de Regeling taakuitoefening en grensoverschrijdende samenwerking financiële toezichthouders (t.a.v. o.a. Governance) en EBA Richtsnoeren (bijv. op het thema onafhankelijkheid toezichthouders). Het nu geconsulteerde wetgevingspakket is daarmee niet compleet. Voor de sector maakt dit een goede en afgewogen reactie op dit moment erg lastig. Het is onduidelijk wat exact in nadere regels precies opgenomen gaat worden en hoe dit zich verhoudt tot het voorliggend implementatievoorstel.

Het is wenselijk dat zodra de nadere regelgeving beschikbaar is dat deze niet alleen geconsulteerd wordt, maar tegelijk de mogelijkheid geboden wordt om de reactie in holistische samenhang met dit voorstel te doen. Dit kan derhalve tot nader commentaar op dit voorstel leiden.

De NVB geeft mee dat de Memorie van Toelichting leesbaarder en inzichtelijker wordt als in de tekst van (vooral) het algemeen gedeelte - maar ook in de artikelsgewijze toelichting - waar elementen worden genoemd die elders zijn opgenomen of uitgewerkt (of al bestaande regelgeving is) een verwijzing naar de exacte vindplaats binnen de Memorie van toelichting (of elders) van die verwijzing / uitwerking / bestaande regelgeving wordt gegeven.

- De NVB roept de Minister op om de nadere regelgeving die in zijn mandaat ligt zo spoedig mogelijk af te ronden en te consulteren, in ieder geval vóór definitieve indiening van dit wetsvoorstel bij de Raad van State.
- Ten aanzien van nadere uitwerking op Europees niveau verzoekt de NVB de Minister in de toelichting in ieder geval helder te maken dat nadere uitwerking of de interpretatie daarvan door de nationale toezichthouders of Europese regelgevers als EBA/ESMA niet kan treden buiten de kaders die de Nederlandse wet stelt.

• **Artikel 1:51, derde lid, Wft (nieuw)**

De aanpassing van art. 1:51, derde lid, Wft leidt ertoe dat toezichthouders niet alleen op verzoek maar ook op eigen initiatief alle gegevens en inlichtingen kunnen delen met andere toezichthouders, mits die gegevens nodig zijn voor de taakuitoefening van de toezichthouders instantie of afwikkelingsautoriteit.

- Het is de NVB niet helder wat het doel van de wijziging is en zij wil voorkomen dat data die bijv. periodiek aan één toezichthouder worden gerapporteerd automatisch worden doorgezonden aan een andere toezichthouder zodat hiermee een continue, omvangrijke en ondoorzichtige informatiestroom op gang komt. Kan de Minister aangeven dat hier geen sprake van zal zijn en in het algemeen toelichten in welke gevallen een toezichthouder ertoe zou overgaan op eigen initiatief informatie aan een andere toezichthouder toe te sturen? Hoe zou de leverende toezichthouder op de hoogte moeten zijn van het feit dat de vragende toezichthouder behoefte heeft aan de informatie als de laatste daartoe geen gemotiveerd verzoek heeft gedaan?
- Aan het delen van gegevens tussen toezichthouders is in het algemeen een risico verbonden dat daarbij persoonsgegevens worden gedeeld en vervolgens verrijkt met gegevens, die bij de ontvangende toezichthouder beschikbaar zijn. In de digitale wereld is dit een steeds groter risico. Het artikel noch de toelichting geven enige indicatie hoe dergelijke risico's worden voorkomen, beheerst en gemitigeerd. De banken verwijzen naar het lopende wetstraject 'Wet rapportage hypotheekmarkt DNB' waarin dit risico onlangs nog is onderkend³. Ook wordt niets bepaald over voorafgaande consultatie van de partij die de gegevens heeft verstrekt. Kan de Minister aandacht aan dit risico besteden?

- **Artikel 1:65, eerste lid (nieuw)**

Ook bij uitwisseling van gegevens met autoriteiten van een staat die geen lidstaat zijn, bestaat de kans dat daarbij persoonsgegevens worden gedeeld met de daaraan verbonden risico's als hierboven genoemd.

- Kan de Minister toelichten hoe dit risico wordt voorkomen, beheerst en gemitigeerd?

- **Art. 2:20, tweede lid, Wft (nieuw)**

Het tweede lid van dit artikel beoogt art. 21 quater van de Richtlijn te implementeren, dat bepaalt dat in een derde land gevestigde ondernemingen als bedoeld in artikel 47 een bijkantoor in een lidstaat moeten vestigen en overeenkomstig titel VI van de Richtlijn een vergunning moeten aanvragen om de in artikel 47, lid 1, bedoelde

³ Wijziging van de Bankwet 1998 in verband met de invoering van een periodieke rapportageverplichting betreffende hypothecaire leningen ten behoeve van de statistische en financiële stabiliteitstaak van DNB (Wet rapportage hypotheekmarkt DNB) via: [Documenten bij Wet rapportage hypotheekmarkt DNB](#) | [Overheid.nl](#) | [Wetgevingskalender](#)

activiteiten in de betrokken lidstaat te beginnen of voort te zetten. De voorgestelde aanpassing is geen volledige implementatie van art. 47 van de Richtlijn.

De banken verwijzen voor een toelichting naar onderdeel B van deze reactie.

- De banken verzoeken art. 47 van de Richtlijn volledig en eenduidig te implementeren

2. Het nieuwe vvgb-en kennisgevingsregime voor materiële transacties

In de voorgestelde artikelen 3:96a tot en met 3:96 e worden de nieuwe, geharmoniseerde regels omtrent prudentieel relevante transacties uit de artikelen 27bis t/m 27 terdecies van de Richtlijn geïmplementeerd. Deze artikelen maken helder wanneer banken in Europa (1) een verklaring van geen bezwaar (vvgb) moeten aanvragen of (2) de relevante toezichthouder in kennis moeten stellen van een voorgenomen transactie. De Nederlandse banken herkennen de situaties waarin sprake is van een vvgb-plicht en/of het doen van een kennisgeving nu deze verplichtingen op dit moment zijn opgenomen in art. 3:96, eerste lid, onder a t/m d, Wft.

De banken ondersteunen Europese harmonisatie nu dit het gelijke speelveld tussen banken bevordert en rechtszekerheid biedt. De NVB merkt op dat harmonisatie tegelijk niet alleen implementatie van Europese normen omvat, maar ook het opheffen van nationale bepalingen die niet overeenstemmen met de nieuwe Europese regels.

- **Art 3:96a-d Wft (nieuw)**

De NVB vraagt verduidelijking omtrent het volgende:

In de huidige wet is sprake van een vvgb-plicht bij het verkrijgen van een 'gekwaliceerde deelneming', hetgeen in de kern neerkomt op 10% (of meer) van de aandelen of stemrechten in een bank. In art. 3:95 Wft blijft dat 10% criterium in stand.

In het nieuw voorgestelde art. 3:96a tot en met d lid (1)(a) Wft wordt gesproken over 'deelneming', dat blijkbaar de vertaling is van het begrip (material) *holding*. De invulling van het begrip *material* is helder: nl. 15% van het in aanmerking komende kapitaal. Hiermee is de financiële drempel in art. 3:96a-d lid 1a Wft helder, maar de vennootschapsrechtelijke drempel niet.

- De vraag is: Wat wordt met 'deelneming' in art. 3:96a-d lid 1a Wft (nieuw) bedoeld? Moet voor 'deelneming' gelezen worden 20% en meer? (zie art.

3(1)(32) CRD jo. art. 4(1)(35) CRR en art. 2:24c BW) of is de trigger meer dan 0% in een entiteit (indien *material*)?

Anders geformuleerd: moet de vennootschappelijke drempel van 20% kapitaalsbelang worden toegepast bovenop de financiële 'trigger'? (de 15% eligible capital); óf is er alleen de financiële trigger van 15% eligible capital voor willekeurig welke omvang van het vennootschappelijk belang dat wordt genomen (ook al is dat bijvoorbeeld maar 1% van de aandelen ('de stemrechten of van het kapitaal van een onderneming'))? De huidige formulering leidt tot rechtsonzekerheid. Het is wenselijk als de toelichting hierover duidelijkheid geeft.

Een alternatief is het woord 'deelneming' te wijzigen in 'belang'.

- **Artikel 3:96a en art. 3:96c (nieuw)** verplichten banken en (gemengde) financiële holdings om een vvgb te verkrijgen alvorens zij over willen gaan tot (1) het verwerven van een deelneming die ten minste 15% van het in aanmerking komend kapitaal vertegenwoordigt (2) een fusie aan te gaan of (3) een splitsing uit te voeren. Deze verplichtingen komen in de plaats van verplichtingen die eerder werden afgedekt door art. 3:96, eerste lid, onder a, b, d en e, Wft. De NVB begrijpt vanuit deze achtergrond niet waarom 3:96, eerste lid, onder e, Wft als het nieuwe artikel 3:96 Wft gehandhaafd blijft (nu dit niet in de nieuwe Europese regels is opgenomen).
 - Als gezegd viel een voorgenomen splitsing eerder onder 3:96, eerste lid, onder e, Wft maar wordt de splitsing nu afgedekt door art. 3:96a en 3:96c. Welke andere situatie valt nu dan nog onder 3:96 Wft? Waarom wordt deze bepaling niet geschrapt? Wat is de noodzaak tot handhaving, terwijl deze noodzaak niet aanwezig is op Europees niveau?
 - Indien de wetgever 3:96 Wft wil handhaven, kan de wetgever dan verduidelijken voor welke concrete situatie de bepaling geldt? De bepaling is nu te weinig concreet om toe te passen; dit leidt tot rechtsonzekerheid waar CRD6 nu juist rechtszekerheid beoogt.
 - Als de Minister vasthoudt aan een nationale kop van de vvgb plicht voor reorganisaties, verzoekt de NVB toe te lichten waarom dat het geval is en ten minste een bepaling op te nemen, die uitsluit dat er sprake kan zijn van samenloop met de andere vvgb- en kennisgevings-bepalingen uit 3:96a tot en met 3:96d Wft
 - Tot slot verzoekt de NVB te voorzien in een overgangsregime voor vvgb-aanvragen die aanhangig zijn ten tijde van inwerkingtreding van de wet.

- **De artikelen 3:96b en 3:96d Wft (nieuw)** introduceren de verplichting voor banken en (gemengde) financiële holdings om de toezichthouder in kennis te stellen van het voornemen (1) een deelneming als bedoeld in art. 3:96a Wft af te stoten en (2) een overname of overdracht van activa of passiva van de omvang bedoeld in art. 3:96a Wft uit te voeren. Bij algemene maatregel van Bestuur (AMvB) zal worden bepaald welke informatie de kennisgeving dient te bevatten.
 - De relevante AMvB is nog niet in consultatie gegaan. De NVB hecht eraan te benadrukken dat onder de Richtlijn uitdrukkelijk sprake is van het doen van een kennisgeving, zodat de Richtlijn het niet mogelijk maakt de kennisgevingsplicht vorm te geven als een (verdergaande) vergunningplicht, waarbij er vooraf een toets plaatsvindt of een instelling voldoet aan bepaalde Wft-verplichtingen. De NVB verzoekt hiermee rekening te houden in de vormgeving van de AMvB zodat voorkomen wordt dat het te ontwerpen kennisgevingsformulier dermate gedetailleerde gegevens opvraagt over de voorgenomen transactie, dat dit alsnog duidt op een toets van de transactie⁴. Voorbeeld: voor afstotingen vermeldt art. 27 quinquies van de Richtlijn dat de omvang van de deelneming dient te worden gemeld; de banken gaan ervanuit dat in principe niet méér informatie zal hoeven te worden gedeeld in het kader van deze kennisgeving.
- **Artikel 3:101, vierde lid, Wft (nieuw)** is de implementatie van art. 27 bis, zevende lid, en art. 27, decies, tweede lid, CRD. Deze artikelen uit de Richtlijn bepalen dat informatie dient te worden verstrekt aan de toezichthouder in geval van (1) een deelneming van betekenis of fusie/splitsing in een entiteit die behoort tot een groep die binnen dezelfde reikwijdte van consolidatie valt of (2) bij een fusie tussen banken en/of gemengde holdings van dezelfde groep (intragroepstransacties), maar deze bepaling stelt uitdrukkelijk ook dat de toezichthouder géén beoordeling zal uitvoeren van de verstrekte informatie.

Het voorgestelde artikel implementeert de relevante Richtlijn bepalingen met een 'kan' bepaling (DNB 'kan' de verklaring verlenen in deze gevallen). Met de wijze van implementatie suggereert de Minister dat DNB alsnog de discretie heeft om te komen tot beoordeling van de voorgenomen transactie. Dit levert een nationale kop op en/of is geen correcte implementatie nu de Richtlijn uitdrukkelijk bepaalt dat een beoordeling achterwege blijft voor de relevante transacties. Voor DNB is het dus niet mogelijk deze voorgenomen transacties te beoordelen of af te wijzen; de vvgb zal verleend moeten worden in deze

⁴ ECLI:NL:RBROT:2023:9157

gevallen. Feitelijk is hiermee voor intragroepstransacties sprake van een kennisgevingstraject.

Het achterwege laten van een beoordeling is niet gebruikelijk onder de Wft of de bankenrichtlijn, maar dit is wel degelijk wat de Richtlijn uitdrukkelijk voorschrijft. Implementatie middels een 'kan'-bepaling levert een ongewenste nationale kop op.

Overigens is de Richtlijn hiermee ook in overeenstemming met geldende Europese jurisprudentie (ECLI:EU:C:2024:774 via : [EUR-Lex - 62022CJ0512 - EN - EUR-Lex](#)) , waarbij werd bepaald dat de wijziging van de juridische structuur van een bestaande deelneming niet kan worden aangemerkt als een wijziging waarvoor een vvgb zou moeten worden aangevraagd.

- De NVB verzoekt aanpassing van het voorgestelde art. 3:101, vierde lid, van de Richtlijn conform art. 27 decies, tweede lid, van de Richtlijn en zonder een nationale kop te introduceren. Daarbij dient dit lid niet alleen van toepassing op DNB maar ook op de ECB te zijn.
- **Artikel 3:106d Wft (nieuw)**
De NVB merkt op dat het geharmoniseerde vvgb-regime leidt tot een complex geheel, waarbij onder omstandigheden sprake zal zijn van betrokkenheid van meerdere toezichthouders en verschillende termijnen, terwijl de *lex silencio positivo* in sommige gevallen wel van toepassing is en in andere niet. De transacties waarbij een vvgb-plicht geldt, kenmerken zich in de regel door zeer complexe, tijdrovende en kostbare processen waarbij grote belangen gemoeid zijn. Het is het voor betrokken partijen dan ook belangrijk te weten wat de exacte datum is waarop een finaal besluit van de toezichthouder verwacht kan worden om te weten of de transactie doorgang kan vinden. Dit geldt des te meer waar de *lex silencio positivo* van toepassing is en geen formeel besluit verwacht kan worden. Voor gevallen waarin DNB samenwerkt met de ECB geldt in deze context nog dat voor DNB resp. de ECB verschillende algemeen erkende feestdagen gelden, zodat de einddatum a priori niet altijd helder is.

Op dit moment verduidelijken sommige toezichthouders bij de ontvangstbevestiging van een vvgb-aanvraag reeds op welke uiterste datum de vvgb als verleend geacht kan worden, e.e.a. behoudens de mogelijkheid dat de toezichthouder indien nodig om nadere informatie verzoekt. De NVB acht dit een *good practice* en pleit ervoor deze praktijk in de wet op te nemen om betrokken partijen helderheid te geven bij deze complexe transacties en interactie tussen verschillende toezichthouders en rechtsstelsels.

- Gelet op het vorenstaande verzoekt de NVB in art. 3:106d Wft (nieuw) een bepaling toe te voegen, die de toezichthouder(s) verplicht tot het benoemen van de uiterste datum waarop de aangevraagde vvgb geacht kan worden te zijn verleend cq zal worden verleend.

3. Toetsingen

De vereisten met betrekking tot geschiktheidstoetsen verschillen aanzienlijk tussen de Europese lidstaten, waardoor dit een belangrijk punt van zorg is in de context van de bankenunie. Eén van de doelen van CRD6 is dan ook om een uniform kader voor betrouwbaarheid- en geschiktheidstoetsen voor medewerkers met een sleutelfunctie te creëren. Dit zou de toezichtconvergentie moeten bevorderen, maar dit zou ook meer rechtszekerheid moeten bieden aan banken die onder toezicht staan.⁵

Met de implementatiewet wordt het regime voor geschiktheidstoetsingen geharmoniseerd en komt het begrip ‘tweede echelon’ voor banken en de betrouwbaarheidstoetsing hiervan te vervallen. De betrouwbaarheidstoetsing van het tweede echelon wordt nu vervangen door een geschiktheidstoetsing van ‘medewerkers met een sleutelfunctie’.

Een heldere en eenduidige afbakening van specifiek het begrip ‘medewerkers met een sleutelfunctie’ is voor de banken van groot belang, omdat het gevolgen heeft (1) voor reikwijdte van de groep die extern getoetst dient te worden en (2) de reikwijdte van de groep die valt onder het bonusverbod voor instellingen die staatssteun hebben ontvangen.

3.1 Definitie medewerkers met sleutelfuncties in CRD6

CRD6 introduceert het begrip ‘medewerker met een sleutelfunctie’, dat in het nieuwe artikel 3 lid 1 punt 9a van de Richtlijn als volgt is gedefinieerd:

De personen die invloed van betekenis hebben op de leiding van een instelling maar geen lid zijn van het leidinggevend orgaan, met inbegrip van de hoofden van de internecontrolefuncties en de financieel directeur, als deze hoofden of die directeur geen lid zijn van het leidinggevend orgaan.

⁵ Zie overweging 45 bij CRD6.

3.1.2 Definities medewerkers met sleutelfuncties in EBA/ESMA Richtsnoeren

Het begrip medewerkers met sleutelfuncties bestaat momenteel niet in de Wft, maar wel in de EBA/ESMA richtsnoeren inzake geschiktheid⁶ (level 3 wetgeving). In de huidige richtsnoeren (die naar alle waarschijnlijkheid zullen worden aangepast naar aanleiding van de herziening van de CRD6) wordt het begrip als volgt gedefinieerd:

Personen die een aanzienlijke invloed hebben op de leiding over de instelling, maar die geen lid van het leidinggevend orgaan zijn en ook niet de CEO zijn. Daartoe behoren onder meer de hoofden van interne controlefuncties en de CFO, als die geen lid van het leidinggevend orgaan zijn, en andere medewerkers met een sleutelfunctie, wanneer die door relevante instellingen volgens een op risico gebaseerde aanpak zijn geïdentificeerd. Andere medewerkers met een sleutelfunctie kunnen zijn: hoofden van belangrijke bedrijfsonderdelen, vestigingen in de Europese Economische Ruimte/Europese Vrijhandelsassociatie, dochterondernemingen in derde landen en andere interne functies.

3.1.3 Verschil tussen beide definities

Als we deze twee begrippen naast elkaar zetten valt op dat de definitie is ingeperkt doordat het volgende onderdeel uit de EBA/ESMA richtsnoeren is komen te vervallen met de inwerkingtreding van CRD6: (...) *en andere medewerkers met een sleutelfunctie, wanneer die door relevante instellingen volgens een op risico gebaseerde aanpak zijn geïdentificeerd. Andere medewerkers met een sleutelfunctie kunnen zijn: hoofden van belangrijke bedrijfsonderdelen, vestigingen in de Europese Economische Ruimte/Europese Vrijhandelsassociatie, dochterondernemingen in derde landen en andere interne functies.*

3.1.4 Huidige praktijk (pre CRD6)

Zoals uit het bovenstaande volgt, bestaat de definitie van 'medewerker met een sleutelfunctie' niet in de huidige wet en is de definitie in CRD6 beperkter dan de definitie van 'medewerker met een sleutelfunctie' uit de huidige EBA/ESMA Richtsnoeren. Dit schept op dit moment onduidelijkheid omdat DNB heeft aangegeven compliant te zijn met de EBA/ESMA Richtsnoeren en deze toepast in haar toezicht op

⁶ Zie ook de EBA Richtsnoeren EBA/GL/2021/05 inzake Interne Governance.

banken. Dit schept ook naar de toekomst onduidelijkheid omdat het nog enige tijd zal duren voordat de level-2-regelgeving in lijn zal zijn gebracht met CRD6.⁷

Op dit moment is de praktijk dat per voorkomend geval door DNB wordt beoordeeld of een bepaalde functie al dan niet kwalificeert als een '*medewerker met een sleutelfunctie*'. Hiermee bestaat in de praktijk een onvoorspelbaar toetsingsregime voor de Nederlandse banken.

3.1.5 Soorten toetsingen in CRD6

Art. 91 bis CRD6 maakt een onderscheid tussen:

- i) de interne geschiktheidstoets die door banken zelf moet worden gedaan (lid 1 t/m 4) én
- ii) de externe geschiktheidstoets die door de toezichthouder wordt gedaan (lid 5 t/m 7).

Uit artikel 91 bis CRD6 volgt dat het primair de verantwoordelijkheid van banken is om te zorgen dat '*medewerkers met een sleutelfunctie*' te allen tijde voldoende betrouwbaar en geschikt zijn om hun taken te kunnen uitvoeren.

Uit art. 91 bis lid 5 van CRD6 volgt tegelijk expliciet dat de toezichthouders beoordelen of '*de hoofden van de internecontrole functies en de financieel directeur te allen tijde aan de criteria en vereisten van lid 1 voldoen*'. Uit art. 3, lid 1 onderdeel 9ter van CRD6 volgt dat de interne controlefuncties de risicobeheer-, compliance- en interne auditfuncties zijn.

De NVB wijst erop dat CRD6 de term '*medewerker met een sleutelfunctie*' niet gebruikt in dit lid 5, maar expliciet definieert welke functies bij banken onderworpen zijn aan de externe geschiktheidstoets. De banken concluderen dat de externe geschiktheidstoets die door de toezichthouder wordt uitgevoerd, beperkt is tot een limitatief aantal functies.

Op basis van het voorgaande komt de NVB tot de volgende kanttekeningen:

- **Art. 3:9b Wft (nieuw):** bakent de groep medewerkers met een sleutelfunctie die onderwerp dient te zijn van een externe toets door de toezichthouder niet af conform de Richtlijn. In dit artikel is bepaald dat artikelen 3:8 en 3:9 Wft van toepassing zijn op '*medewerkers met een sleutelfunctie*'. Uit de concept-

⁷ Dit volgt uit de compliance tabel van de EBA/ESMA Suitability Guidelines van 31 oktober 2022: <https://www.eba.europa.eu/activities/single-rulebook/regulatory-activities/internal-governance/joint-esma-and-eba-guidelines>.

toelichting volgt dat dit ‘*onder meer de hoofden van interne controlefuncties en de financieel directeur*’ zijn.⁸ Maar de concept-toelichting suggereert tegelijkertijd dat deze definitie *breder* is dan de huidige definitie van tweede echelon in de Wft.⁹ De voorgestelde wettekst en toelichting zijn hiermee niet in lijn met de beperking die is opgenomen in art. 91 bis lid 5 van CRD6, en dient daarom te worden aangepast.

Om onduidelijkheid te voorkomen over de reikwijdte van de functies die onder de externe geschiktheidstoets van art. 3:9b Wft vallen en te komen tot correcte implementatie van CRD6, dient de Wft expliciet maken dat de reikwijdte beperkt is tot de hoofden van de risicobeheer-, compliance- en interne auditfuncties en de financieel directeur. Het heeft de voorkeur van de NVB om dit expliciet te maken in de definitie van ‘*medewerker met een sleutelfunctie*’ in art. 1:1 van de Wft en in dit artikel niet dynamisch te verwijzen naar de Richtlijn, zodat voor iedereen – banken en toezichthouders - duidelijk is welke functies kwalificeren als sleutelfuncties en welke relevante medewerkers daarmee door de toezichthouders (extern) getoetst worden.

Het vorenstaande is ook in lijn met de doelstellingen van CRD6 om voor toetsingen zowel rechtszekerheid als voorspelbaarheid voor banken te creëren.¹⁰ Bovendien wordt hiermee voorkomen dat toezichthouders zelf nadere guidance opstellen om de reikwijdte van het begrip ‘*medewerker met een sleutelfunctie*’ te specificeren en/of uit te breiden. Het is aan de wetgever om een duidelijk en uniform kader ex art. 3:9b Wft voor banken vast te stellen en niet aan de toezichthouder.

Afbakening is tot slot belangrijk voor de uitvoeringspraktijk; een externe geschiktheidstoetsing vereist een diepgaande interne analyse van de geschiktheid van kandidaten, wat gevolgen heeft voor onder meer werving & selectie, ondersteuning bij het indienen van toetsingen en de termijn waarop iemand kan starten in een functie. De doorlooptijd van een geschiktheidstoetsing bij DNB/ECB is 13 weken, aan welke periode een intensief traject aan interne voorbereiding, besluitvorming en gegevensverzameling van de uiteindelijk gekozen kandidaat vooraf gaat.

- De NVB verzoekt de Minister in artikel 1:1 Wft respectievelijk artikel 3:9b Wft (nieuw) duidelijk en uitputtend vast stellen welke medewerkers met

⁸ Zie p.7 van de concept Memorie van Toelichting bij de Implementatiewet kapitaalvereisten 2026.

⁹ Zie p. 36 van de concept Memorie van Toelichting bij de Implementatiewet kapitaalvereisten 2026.

¹⁰ Zie zowel overweging 45 als 48 van CRD6.

een sleutelfunctie onder de reikwijdte van de externe geschiktheidstoets vallen.

- **Artikel 1:128, zesde lid, Wft (nieuw)** is onhelder en draagt niet bij aan rechtszekerheid. Artikel 1:128 Wft bevat het verbod op het toekennen van variabele beloning aan dagelijks beleidsbepalers en medewerkers uit het tweede echelon, door financiële ondernemingen die staatssteun genieten of hebben genoten.

Als gevolg van het nieuwe toetsingenregime op grond van art. 3:9b Wft voor banken – dat zoals hierboven aangegeven nog aangescherpt moet worden om in lijn met CRD6 te worden geïmplementeerd - komt het toetsingenregime voor het tweede echelon van banken te vervallen. De NVB is hier een groot voorstander van. Het tweede echelon-regime is een onhelder wettelijk kader, waarbij de wetgever het feitelijk aan de toezichthouder heeft overgelaten om te bepalen wie er wel of niet onder valt. Dit staat haaks op harmonisatie van regelgeving, waarbij ook oog zou moeten zijn voor het schrappen van nationale bepalingen die niet op Europees niveau bestaan, en de visie van de Minister om duidelijke en voorspelbare wetgeving in Nederland te hebben.¹¹ Noch de CRD6 noch de CRR bevatten immers specifieke toetsingsverplichtingen voor 'leden' van het tweede echelon. Wet- en regelgeving in Nederland dient zoveel mogelijk overeen te komen de Europese voorschriften en daar is niet voorzien in een tweede echelon-regime.

De implementatiewet stelt voor in art. 1:128 Wft een lid 6 toe te voegen waaruit volgt dat voor de toepassing van dit artikel de huidige definitie van het tweede echelon gelijk is aan de definitie van een '*medewerker met een sleutelfunctie*'. Dit leidt, minimaal potentieel, tot een verschil in interpretatie over de reikwijdte van beide begrippen.

- De NVB verzoekt het Ministerie nadrukkelijk om ook art. 1:128 Wft in overeenstemming te brengen met CRD6 en tot uitdrukking te brengen dat de reikwijdte van art. 1:128 Wft voor banken beperkt is tot de hoofden van de risicobeheer-, compliance- en interne auditfuncties;
- Als de Minister het verzoek van de NVB niet volgt, verzoekt de NVB aan te willen geven waarom de Minister geen reden hiertoe ziet;
- Tot slot verzoekt de NVB de Minister te voorzien in een overgangsregime als de reikwijdte van te toetsen groep wijzigt.

¹¹ Zie *Visie op de financiële sector 2025*, p. 7.

B. DE BEPALINGEN VAN DE RICHTLIJN

De banken hebben de volgende kanttekeningen bij bepalingen uit de Richtlijn die niet of niet duidelijk genoeg worden geïmplementeerd.

- **Artikel 3, eerste lid, onder 9, Richtlijn**

Het in artikel 3, eerste lid, sub 9, van de Richtlijn opgenomen begrip 'directie' wordt enigszins gewijzigd ten opzichte van de huidige Richtlijn. Het begrip directie is onbekend in de Wft, maar de banken constateren dat ten aanzien van deze groep slechts een beperkt aantal nieuwe verplichtingen worden geïntroduceerd. De transponeringstabel zoals opgenomen in de Memorie van Toelichting verwijst voor de relevante nieuwe artikelen 76, zesde lid, en 88, derde lid, van de Richtlijn naar respectievelijk art. 23b, tweede lid, Bpr en art. 17 Bpr. Het is de NVB onduidelijk of deze bepalingen uit het Bpr aangepast zullen worden.

- De banken vragen aandacht voor richtlijnconforme en lastenluwe implementatie van de bepalingen die zien op 'de directie' als bedoeld in CRD6.

- **Art. 47, derde lid, Richtlijn**

Art. 47 derde lid, van de Richtlijn introduceert twee nieuwe definities die van toepassing zijn voor titel VI van de Richtlijn, dat betreft prudentieel toezicht op bijkantoren uit derde landen en betrekkingen met derde landen:

3. Voor de toepassing van deze titel gelden de volgende definities:

1. "bijkantoor uit een derde land": een bijkantoor dat in een lidstaat is gevestigd door ofwel

a) een onderneming die haar hoofdkantoor in een derde land heeft, met het oog op het uitvoeren van in lid 1 bedoelde activiteiten, ofwel

b) een kredietinstelling die haar hoofdkantoor in een derde land heeft;

2. "hoofdonderneming": een onderneming die haar hoofdkantoor in een derde land heeft en die een bijkantoor uit een derde land in de lidstaat heeft gevestigd, en, indien van toepassing, de intermediaire of de uiteindelijke moederonderneming van de onderneming.

Toelichting: Deze nieuwe definities worden niet of niet duidelijk geïmplementeerd in de wet. Volgens de transponeringstabel behoeft dit artikel geen implementatie, maar de Minister licht dit verder niet toe. Voor zover het Ministerie van oordeel is dat art. 47, derde lid, CRD geïmplementeerd wordt door de wijzigingen van artikel 2:20 Wft, dan wijst de NVB erop dat de enkele verwijzing in art. 2:20 Wft naar art. 21 quater, tweede en derde lid, van de Richtlijn een (te) complex zoekplaatje oplevert en overigens niet

sluitend is. Art. 21, quater, van de Richtlijn verwijst weliswaar naar ondernemingen als bedoeld in artikel 47 van de Richtlijn, maar de wijze van implementatie is te complex om nog inzichtelijk te kunnen zijn. Het verdient de voorkeur deze nieuwe definities uitdrukkelijk in de wet op te nemen om af te bakenen op wie de bepalingen uit titel VI van de Richtlijn van toepassing zijn en om te voorkomen dat onbedoelde onduidelijkheid ontstaat over hoe bestaande definities uit de Wft zich verhouden tot definities uit art. 47, derde lid, van de Richtlijn bijv. de definitie van 'moederonderneming'.

- De NVB verzoekt het Ministerie deze definities uitdrukkelijk(er) in de wet op te nemen om verwarring te voorkomen met andere begrippen en in het algemeen te vermijden dat in de wet kruisverwijzingen worden opgenomen naar Richtlijnbeoordelingen die zelf óók weer kruisverwijzingen kennen;
- Indien de Minister van mening blijft dat implementatie niet noodzakelijk is, dan verzoekt de NVB toe te lichten waarom dat het geval is.

- **Artikelen 73, 74, 76, 87a van de Richtlijn**

Wijze van implementatie via het Bpr: De Richtlijn introduceert een behoorlijk aantal verplichtingen in de context van ESG. De banken begrijpen dat de Minister deze bepalingen enerzijds zal implementeren via aanpassing van een generieke bepaling in het Bpr en anderzijds van mening is dat deze bepalingen in de praktijk al geldend recht zijn; de banken verwijzen naar de lastenparagraaf op dit laatste punt.

De toenemende hoeveelheid ESG-gerelateerde verplichtingen heeft significante impact op de bedrijfsvoering van banken. Zoals de Minister terecht vermeldt in de memorie van toelichting wordt ESG-regelgeving voor een groot deel ingevuld door de *ECB Guide on climate-related and environmental risks* (2020) en de EBA Richtsnoeren voor het beheer van ecologische, sociale en governance-risico's¹² (2025). Noch de ECB Guide noch de EBA Richtsnoeren zijn bindend recht. Zij kunnen dit alleen worden als de wetgever hiertoe een grondslag in de Wft opneemt.

De Duitse toezichthouder heeft gemotiveerd aangegeven in de relevante compliance tabel dat zij de genoemde EBA Richtsnoeren niet zal toepassen¹³. Van de Nederlandse toezichthouders of de ECB is dit nog onbekend, maar het is duidelijk dat er een keuze voorligt. De NVB is van oordeel dat het aan de nationale wetgever en niet aan de toezichthouder(s) is om een expliciete en gemotiveerde keuze te maken om guidance van toezichthouders alsnog volledig of deels bindend te maken. Dit geldt in het algemeen maar des te meer bij een belangrijk onderwerp als ESG.

¹² [The EBA publishes its final Guidelines on the management of ESG risks | European Banking Authority](#)

¹³ Compliance table bij de EBA Richtsnoeren over ESG risico's. Via: [Guidelines on the management of ESG risks | European Banking Authority](#)

De NVB heeft om deze reden de voorkeur voor meer specifieke implementatie van de verstrekende ESG-verplichtingen in de Wft in plaats van implementatie via een generieke bepaling in lagere regelgeving als het Bpr.

ESG Risk Framework: Het zal jaren kosten om een uitgebalanceerd ESG-risk raamwerk te ontwikkelen. Dit is deels afhankelijk van factoren die buiten de invloedssfeer liggen van de banken zoals het aantal ondernemingen onderworpen aan CRSD-duurzaamheidsrapportages. De banken verwijzen bijvoorbeeld naar de lopende 'Omnibus'-discussie¹⁴. Het ligt in de lijn der verwachting dat toezichthouders rekening houden met dergelijke ontwikkelingen en het gebrek aan data en methodieken op dit moment. De NVB denkt dat dit extra verduidelijkt kan worden in de toelichting.

Realistische tijdslijnen: In het verlengde van het eerste punt, merkt de NVB op dat op pagina 15/16 van de toelichting wordt geschetst : *“ESG-risico’s zijn in het kader van kapitaalvereisten echter geen nieuw terrein voor banken. Reeds in 2019 werd in de eerste wijziging van CRR opgenomen dat vanaf 28 juni 2022 beursgenoteerde banken informatie openbaar moeten maken over ESG-risico’s. EBA heeft hiervoor ook richtsnoeren opgesteld over hoe ESG-risico’s door banken en door de toezichthouder bij het toezicht op banken meegenomen moeten worden. Daarnaast heeft de ECB in november 2020 haar Guide on climate-related and environmental risks gepubliceerd. Hiermee heeft de ECB, als toezichthouder op significante banken in Nederland, en DNB als toezichthouder op niet-significante banken, al oog voor de beheersing van ESG-risico’s bij banken”*.

De ECB guide uit 2020 is gericht op de E van ESG risk. Uit deze zin kan de indruk worden gewekt dat ESG risk regelgeving, dus ook S en G al sinds lange tijd van kracht is. Het is de bedoeling dat de EBA Richtsnoeren voor het beheer van ecologische, sociale en governance-risico’s vanaf begin 2026 toegepast zullen worden, maar hierbij dient opgemerkt te worden dat deze Richtsnoeren op vele punten nog niet eenduidig helder maken, hoe banken S en G bijv. dienen te incorporeren in transitieplannen gelet op bestaande beperkingen in data, methodes en benchmarks. Een goed overzicht van de bestaande problematiek is door de banken naar voren gebracht bij de consultatie van de EBA Richtsnoeren¹⁵.

Materialiteit: De memorie van toelichting benoemt de beheersing van ESG risico’s (zie sectie 3.1.1): *“ESG-risico’s Ook wordt het verplicht voor banken om effectieve procedures in te richten voor het identificeren, monitoren en beheersen van ESG-*

¹⁴ [Commission proposes to cut red tape and simplify business environment - European Commission](#)

¹⁵ AFME response to EBA consultation on Draft Guidelines on the management of ESG risks via: [AFME Consultation Response - EBA ESG GL consultation.pdf](#)

risico's en moeten er concrete plannen ontwikkeld worden om de financiële risico's te beheersen die op de korte, middellange en lange termijn ontstaan door ESG-risico's". Hier wordt niet in gegaan op het gebruik van materialiteit in de beheersing van eventueel geïdentificeerde ESG risico's.

- De NVB verzoekt de Minister de relevante ESG bepalingen uit de Richtlijn een duidelijke plek in de wet te geven;
- De NVB verzoekt de Minister hierbij toe te lichten waarom niet bindende Guidance van de ECB of EBA al dan niet volledig van toepassing zal zijn;
- De NVB verzoekt de Minister in de toelichting uitdrukkelijk aandacht te besteden aan het gebruik van materialiteit in de beheersing van geïdentificeerde ESG risico's;
- De NVB verzoekt in de toelichting aandacht te besteden aan het feit dat bij ontwikkeling van een ESG-risk raamwerk de toezichthouders rekening houden met ontwikkelingen die buiten de invloedssfeer van de banken liggen en normen die zich nog ontwikkelen.

- **Artikel 131, zesde lid, Richtlijn**

Aan artikel 131 wordt in lid 6 toegevoegd: Indien een als "ASI" aangemerkte instelling aan de output floor wordt geboden, moet haar bevoegde autoriteit of aangewezen autoriteit uiterlijk op de datum van de in punt b) bedoelde jaarlijkse toetsing, het ASI-buffervereiste van de instelling toetsen om ervoor te zorgen dat de kalibratie ervan passend blijft

Toelichting: Volgens de toelichting bij het wetsvoorstel zijn de wijzigingen van de artikelen 131 en 133 CRD met betrekking tot de procedure voor het vaststellen van de systeemrisicobuffer en de samenloop met andere kapitaalbuffers die de toezichthouder geïmplementeerd middels dynamische verwijzingen in het Besluit prudentiële regels. Dit volgt echter niet zonder meer helder uit het Bpr, nu het besluit uitsluitend verwijst naar lid 15 en lid 16 van art. 131 CRD.

- De NVB verzoekt de Minister artikel 131, zesde lid, Richtlijn expliciet(er) te implementeren.

C. AANPASSINGEN VAN DE WFT OM HARMONISATIE TE BEREIKEN, INCL. WETSTECHNISCHE VERBETERINGEN

De NVB stelt voor deze gelegenheid te gebruiken om de volgende nationale bepalingen uit de Wft aan te passen om daadwerkelijke harmonisatie te bereiken.

Tevens doet de NVB een beperkt aantal voorstellen om artikelen te verbeteren nu desbetreffende artikelen momenteel toch worden aangepast.

- **Art. 1:81 Wft**

Het prudentieel toezicht op banken is sinds 2014 overgeheveld naar de ECB. De grondslag voor de ECB om te komen tot boeteoplegging bij banken is Verordening (EC) 2532/98. De ECB heeft op grond van deze Verordening een systematiek ontwikkeld om boetehogtes te bepalen¹⁶. De nationale toezichthouders bepalen boetehogtes op grond van de Wft, waardoor de gehanteerde systematiek afwijkt van de door de ECB gehanteerde methode onder Verordening (EC) 2532/98.

De afwijkende methodiek leidt tot rechtsonzekerheid en ongelijke behandeling van banken die onder direct of indirect toezicht van de ECB staan en ook tot een verschillende aanpak al naar gelang de ECB of DNB een boete oplegt. Dit is onwenselijk m.n. nu de ECB DNB kan verzoeken handhaving over te nemen.

- De NVB verzoekt de Minister het nationale systeem aan te passen naar de Europese systematiek.
- Waar de Minister geen reden ziet de methodieken op elkaar aan te laten sluiten, verzoekt de NVB toe te lichten waarom verschillende systemen noodzakelijk blijven voor banken en hoe wordt gewaarborgd dat banken binnen de bankenunie gelijkelijk worden behandeld.

- **Art. 1:107 Wft**

Dit artikel wordt aangepast in verband met de implementatie van CRD6. Het artikel vermeldt al sinds de inwerkingtreding in 2007 dat inschrijvingen in het register 'onverwijld' dienen te geschieden. De banken merken op dat in de praktijk geen sprake van spoedige aanpassing van registers is nu m.n. het doorvoeren van wijzigingen van het register maanden kunnen duren. De lange tijd die het kost om aanpassingen door te voeren, maakt dat voor het publiek niet helder is wat de status/reikwijdte van bijv. vergunningen is. De banken stellen om deze reden voor het begrip 'onverwijld' nader te duiden.

- De NVB verzoekt de Minister een wetstechnische verbetering door te voeren door het begrip 'onverwijld' nader in te vullen en hier een specifieke termijn te benoemen.

¹⁶ Guide to the method of setting administrative pecuniary penalties pursuant to Article 18(1) and (7) of Council Regulation (EU) No 1024/2013 via: [Guide to the method of setting administrative pecuniary penalties](#)

- **Art. 36, tweede lid, Bpr**

Artikel 36, eerste lid, Bpr bepaalt dat banken de toezichthouder 'in kennis stellen' van het voornemen een beleidsbepaler van een bijkantoor te wijzigen. Het tweede lid van dit artikel bepaalt vervolgens dat artikel 33, tweede tot en met vijfde lid, van overeenkomstige toepassing is. Artikel 33, tweede lid, Wft bepaalt dat financiële ondernemingen geen uitvoering aan het voornemen tot wijziging van de manager geven voordat DNB heeft 'ingestemd' met de wijziging en dat DNB binnen zes weken een besluit neemt. Het Bpr suggereert derhalve dat beleidsbepalers van bijkantoren van banken getoetst dienen te worden.

De nationale bepaling dateert uit de Wtk 1952 of eerder en is niet terug te voeren op Europese regelgeving. De Richtlijn bepaalt in art. 35, tweede lid, en 36, derde lid, enkel dat banken de toezichthouder 'in kennis' dienen te stellen van wijzigingen in 'de naam van degenen die het bijkantoor gaan besturen'. Een kennisgeving impliceert geen voorafgaande beoordeling¹⁷.

Het Bpr is minimaal onduidelijk en overigens ook strijdig met de hoger liggende wet die in art. 2:108 jo art. 3:29 Wft -conform de Richtlijn- duidelijk spreekt van 'kennisgeving'. Een toetsing van beleidsbepalers wordt met CRD6 momenteel verder ook niet ingevoerd voor bijkantoren uit derde landen, zodat in die zin geen harmonisatie c.q. een nationale kop bestaat voor managers van bijkantoren van Nederlandse banken.

- De NVB verzoekt de Minister deze nationale bepaling te schrappen ten aanzien van banken.

- **Art. 3:96, eerste lid onder e, Wft (oud) cq art. 3:96 Wft (nieuw)**

Dit artikel bepaalt dat banken toestemming nodig hebben van DNB om een reorganisatie door te voeren. Het artikel dateert uit de Wtk 1952 of eerder en is niet terug te voeren op Europese regelgeving. Er bestaat geen vergelijkbare bepaling voor andere financiële instellingen als verzekeraars of betaalinstanties en de bepaling is niet naar Europees niveau getild bij de huidige harmonisatie van het regime dat geldt voor situaties waarin een verklaring van geen bezwaar noodzakelijk is.

- De NVB verzoekt de Minister deze nationale bepaling te schrappen.

¹⁷ ECLI:EU:C:2024:774 via : [EUR-Lex - 62022CJ0512 - EN - EUR-Lex](#)

D. REGELDRUK

De Minister heeft terecht oog voor het feit dat in Nederland de financiële sector zelf het toezicht van DNB en AFM betaalt. Voor banken geldt dat zij hier bovenop ook de kosten van de ECB betalen. De kosten van het toezicht zijn de afgelopen jaren significant gestegen. Dit komt onder meer door nieuw of intensiever toezicht op diverse terreinen, maar ook doordat de begroting van de toezichthouders ieder jaar automatisch stijgt met de inflatie.

De NVB heeft met instemming kennis genomen van het feit dat aandacht bestaat voor de lastendruk. Zij hebben de volgende kanttekeningen bij de administratieve lasten die gepaard gaan met CRD6 implementatie en doet de volgende voorstellen om de lastendruk daadwerkelijk te beperken en/of beter inzichtelijk te maken.

- **Processen van de toezichthouders**

Veel lastendruk ontstaat doordat geen eenduidige kaders bestaan voor door de toezichthouders te volgen processen. De Wft kent -behoudens een beperkt aantal uitzonderingen- bijna geen termijnen waarbinnen beschikkingen genomen dienen te worden. Ook zijn er geen duidelijke kaders voor te gebruiken formulieren. Dit kan ertoe leiden dat verouderde formulieren worden gebruikt, (verplicht) om informatie wordt gevraagd die niet relevant is voor de aanvraag of reeds beschikbaar is bij de toezichthouder en/of verplichtingen die niet in de wet opgenomen zijn, worden geïntroduceerd via formulieren. Een gebrek aan duidelijke kaders leidt tot onnodige administratieve belasting en nodeloze vertraging van processen, terwijl dit niet zichtbaar is voor de wetgever en om die reden niet meegenomen wordt bij de beoordeling van de administratieve lastendruk.

De Algemene wet bestuursrecht (Awb) kent regels om bestuurlijke processen in goede banen te leiden, maar deze regels lijken niet altijd in acht genomen te worden en/of kenbaar te zijn voor alle betrokken toezichthouders, incl. de ECB. Een Europese variant van de Awb ontbreekt.

Om beter inzichtelijk te maken welke regels gelden voor processen die gevolgd moeten worden onder de wet, denkt de NVB dat met name verwijzingen naar geldende Awb-bepalingen ten aanzien van geldende termijnen en kaders voor digitale formulieren kunnen helpen bij het duidelijker en lastenluw inrichten en volgen van processen door de toezichthouders, incl. de ECB.

De NVB denkt bijvoorbeeld aan kruisverwijzingen naar de volgende artikelen:

Art. 4:4 Awb

1. Het bestuursorgaan dat bevoegd is op de aanvraag te beslissen, kan voor het indienen van aanvragen en het verstrekken van gegevens een formulier vaststellen, voor zover daarin niet is voorzien bij wettelijk voorschrift.

2. In het formulier worden geen gegevens gevraagd die voor de te nemen beschikking niet noodzakelijk zijn, tenzij wordt vermeld dat de verstrekking van die gegevens niet verplicht is.

Artikel 4:13 Awb

1. Een beschikking dient te worden gegeven binnen de bij wettelijk voorschrift bepaalde termijn of, bij het ontbreken van zulk een termijn, binnen een redelijke termijn na ontvangst van de aanvraag.

2. De in het eerste lid bedoelde redelijke termijn is in ieder geval verstreken wanneer het bestuursorgaan binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag geen beschikking heeft gegeven, noch een mededeling als bedoeld in artikel 4:14, derde lid, heeft gedaan.

Door het opnemen van kruisverwijzingen of een generieke verwijzing naar de Awb door bijvoorbeeld in het algemene deel een nieuw artikel 1:1b in te voegen, wordt geborgd dat Europese en andere relevante toezichthouders zich bewust(er) worden van de geldende kaders en hopen de banken dat processen duidelijker en efficiënter worden.

- De NVB verzoekt de Minister bij de voorgenomen wetswijziging aandacht te besteden aan onder Nederlands recht geldende regels inzake processen en termijnen.
- Indien de Minister geen verwijzing naar de Awb wenst op te nemen, verzoekt de NVB minimaal in de toelichting bij de wet op te nemen dat de Awb het geldende kader is voor de toezichthouders, incl. de ECB ten minste voor zover zij Nederlands recht toepast.
- Als de Minister geen verdere toelichting wenst op te nemen, verzoekt de NVB toe te lichten waarom dat het geval is.

- **Open normen en beleidsregels**

De bankenrichtlijn en de Wft kennen veel open normen. Nadere invulling van deze normen geschiedt veelvuldig door Europese regelgevers als EBA en ESMA, maar ook door nationale toezichthouders én de Europese toezichthouder. Onder deze systematiek verplaatst de regeldruk zich van het niveau van de wet naar het niveau van nationale of Europese beleidsregels.

De lastendruk die gepaard gaat met het opstellen van nadere regels op andere niveaus, is niet inzichtelijk voor de Nederlandse wetgever maar is veel omvangrijker dan de enkele implementatie van CRD6 doet vermoeden. CRD6 omvat bijv. ongeveer 22 opdrachten aan EBA om nadere regels op te stellen. Het mandaat van EBA onder de CRR is nog veel omvangrijker. De administratieve belasting die voortvloeit uit deze nadere regels is zeer hoog.

Een voorbeeld van een onderwerp waar niet goed zichtbaar is in hoeverre CRD6 leidt tot toenemende regeldruk, zijn de regels omtrent ESG. De Minister stelt dat de vereisten die in CRD6 zijn opgenomen, niet nieuw zijn en concludeert om die reden dat de lastendruk beperkt toeneemt. Het is correct dat de lastendruk voortvloeiend uit ESG-gerelateerde vereisten al enige tijd bestaat. De oorzaak hiervan is echter niet dat CRD6 geen nieuwe verplichtingen in het leven roept, maar dat EBA en de ECB vooruitlopend op CRD6 bepalingen uit de Richtlijn al hebben ingevuld en toepassen in de praktijk.

Zo heeft de ECB reeds in november 2020 vooruitlopend op CRD6 de *ECB Guide on climate-related and environmental risks* gepubliceerd. De ECB Guide steunt hoofdzakelijk op artikelen uit CRD6, die na tijdige implementatie per 10 januari 2026 in werking zullen treden. De ECB past de bepalingen uit deze Guide reeds toe in de praktijk, maar bij gebreke aan bindende wetgeving kan de wijze waarop de ECB CRD6 interpreteert niet anders dan vrijwillig zijn. Het feit dat CRD6 in de praktijk al toegepast wordt vóórdat van daadwerkelijke implementatie sprake was, leidt in ieder geval niet tot beperkte lasten aan de zijde van banken.

Een ander voorbeeld van aanvullende lastendruk vanuit EBA Richtsnoeren zijn de hierboven genoemde EBA/ESMA Richtlijnen over geschiktheid, die een bredere interpretatie van de definitie van 'medewerker met een sleutelfunctie' hanteren dan de huidige Richtlijn. De NVB verwijst naar de relevante paragraaf hierboven.

- De NVB verzoekt de Minister bij de berekening van de lastendruk rekening te houden met de lastendruk die voortvloeit uit de nationale en Europese beleidsregels die samenhangen met CRD6.

• Gebruikte bedragen voor berekening lastendruk

Bij berekening van de kosten die gemaakt moeten worden voor implementatie van CRD6 wordt gerekend met bedragen uit het Handboek meting regeldrukkosten. Het handboek rekent met EUR 54 per uur voor hoogopgeleid personeel.

De bedragen uit het handboek zijn gebaseerd op cijfers van het CBS uit 2020 ten aanzien van uurlonen in Nederland in het algemeen. Deze bedragen stroken op geen enkele wijze met de werkelijkheid. Ter illustratie: de begrotingen van de toezichthouders, die o.a. betaald worden door de banken, worden jaarlijks

geïndexeerd om rekening te houden met loon- en prijsontwikkelingen¹⁸. De AFM brengt financiële instellingen verder EUR 200 per uur in rekening voor door haar verrichten handelingen¹⁹, terwijl uit een aantal berekeningen die zijn opgenomen in de toelichting bij lopende consultatie 'Regeling verhoging leges DNB' volgt dat DNB een nog hoger uurtarief hanteert²⁰.

Het is niet goed uitlegbaar waarom voor banken een zoveel lager uurtarief wordt gebruikt dan voor de bestuursorganen die toezicht houden op de banken. Al met al geeft de paragraaf over de lastendruk een onrealistisch beeld van de administratieve lasten. Berekeningen op basis van de nu gehanteerde uitgangspunten zijn zinledig.

- De NVB verzoekt de Minister bij berekening van de lastendruk niet meer uit te gaan van het handboek maar aan te sluiten bij andere kaders, bijv. de uurtarieven die de toezichthouders in rekening brengen bij de banken en andere financiële instellingen.

Zie tot slot hieronder enkele technische opmerkingen in de tabel, en kleine tekstuele puntjes/typo's in de bijlage.

De NVB verzoekt u deze reactie integraal op de relevante website te publiceren. Tot overleg over en/of nadere toelichting op onze reactie zijn wij uiteraard graag bereid.

Met vriendelijke groet,

De Nederlandse Vereniging van Banken

¹⁸ Dit leidt tot significante stijgingen. In de ZBO verantwoording van DNB van 2024 wordt bijv. geconstateerd dat de bijstelling sinds 2022 heeft geleid tot verhoging van de begroting van ca EUR 24 miljoen. Zie: https://www.dnb.nl/media/aqsh1bux/82442_dnb_ia_zbo-verantwoording-2024_tgua.pdf

¹⁹ Regeling bekostiging financieel toezicht eenmalige handelingen

²⁰ [Overheid.nl | Consultatie Regeling verhoging leges DNB](https://overheid.nl/consultatie/regeling-verhoging-leges-dnb)

Bijlage: technische opmerkingen

Transponeringstabel:

Art. 76 lid 4 CRD: Behoeft geen implementatie. Bestaand recht in 23b, eerste lid, onderdeel a, Bpr

Opmerking: Art. 23b, eerste lid, onderdeel a, Bpr, verwijst alleen naar art. 76, eerste en tweede lid, CRD en (nog) niet naar lid 4.

Artikel 76 lid 6 CRD: 23b, tweede lid, Bpr

Opmerking: Art. 23b, tweede lid, Bpr, verwijst alleen naar art. 76, vijfde lid, CRD en (nog) niet naar het nieuwe zesde lid.

Artikel 87a lid 1 t/m 3 CRD: 23a, onderdeel a, Bpr

Opmerking: Art. 23a, onderdeel a, Bpr, verwijst (nog) niet naar het nieuwe art. 87a CRD.

Artikel 87a lid 4 CRD: 1a en 2 Rtgs

Opmerking: Art. 1a en 2 verwijzen (nog) niet naar het nieuwe art. 87a CRD.

*Rtgs = Regeling taakuitoefening en grensoverschrijdende samenwerking financiële toezichthouders Wft.

Artikel 88 lid 3 CRD: 17c, eerste lid, Bpr

Opmerking: Artikel 17c, eerste lid, BPR verwijst alleen naar artikel 88, eerste lid, CRD en (nog) niet naar artikel 88, derde lid, CRD.

Overig

- Art. I, sub K, MvT p. 26 > hier lijkt een gedeelte weggefallen
- Art. I, sub XXX en WWW, MvT p. 55 > de kopjes boven de teksten “XXX” en “WWW” lijken te zijn verwisseld.